

Izhaja vsak dan, tudi ob nedeljah in praznikih, ob 5 zjutraj.

Uredništvo: Ulica Sv. Frančiška Asiškega št. 20, I. nadst. — Vsi dopisi naj se pošiljajo uredništvu lista. Nepriljubljena pisma se ne sprejemajo in rokopiši se ne vračajo.

Izvajatelj in odgovorni urednik: Stjepan Oudin. Lastnik konsorcijskega podjetja: Tiskarna "Edinost", vpisane zadruge z omejenim poročilom v Trstu, ulica Sv. Frančiška Asiškega št. 20. Telefon uredništva in uprave št. 11-57.

Naročnina znaša: Za celo leto K 31-20
Za pol leta 15-00
Za tri mesece 7-00
Za nedeljsko izdajo na celo leto 6-20
za pol leta 3-00

EDINOST

Posamezne številke "Edinosti" se prodajajo po 8 vinarjev, zlasti številke po 10 vinarjev.

Oglašni se računajo na milimetre v širokosti ene kolone. Cene: Oglašni trgovci in obrtniki 10 v. Osmrtnice, zahvale, poslušnice, oglašni denarniki za 20 v. vsaka nadaljnja vrsta 20 v.

Oglašni v tekstu lista do pet vrst K 20.— vsaka nadaljnja vrsta 20 v. Mail oglašni po 4 vinarje beseda, najmanj pa 40 vinarjev.

Oglašje sprejema inšeratični oddelček "Edinosti". Naročnina in reklamacije se pošiljajo upravi lista. Plačuje se izključno na upravi "Edinosti". — Plača in toži se v Trstu.

Uprava in inšeratični oddelček se nahajata v ulici Sv. Frančiška Asiškega št. 20. — Poštahranilnični račun št. 41.652.

Zvezna armadna poročila.

AVSTRIJSKO.

DUNAJ, 23. (Kor.) Uradno se razglša: 23. julija 1917.

Vzhodno bojišče. — Mackensenova armada: Mestoma močan topovski boj. — Fronta nadvojvode Jozeja: Med dolino Susije in trodelnim kotom je bojno delovanje znatno naraslo. Sovražnik je izvršil napade na več točkah; bil je povsod odbit. — Fronta princa Leopolda Bav.: Zvezne čete so v zmagovitem prodiranju naprele pri Tarnopolu do Sereta in pr. korakile progo Kozova—Ostrov na obeh straneh Stripe na široki fronti. Rusi se umikajo tudi ob Narajovki. Posledice zmage posejajo tudi na južni breg Dnestra do Karpatov. Sovražnik povsod izpreznuje svoje postojanke.

Italijansko in jugovzhodno bojišče. — Nič novega.

Nacelnik generalnega štaba.

Cesar Karel na gališki fronti.

DUNAJ, 22. (Kor.) Cesar Karel se je podal večerjati z majhnim spremstvom za 24 ur na gališko fronto. Spremljala sta ga med drugim grof Czernin in general Arz. Po sprejetju poročila gen. polk. Böhma se je podal cesar v stan princa Leopolda Bav. in nato na fronto, čisto v območje ognjenega orožja. Cesar se je zahvaljeval oficirjem in moštvo čet, ki so tako silajno vztrajali na črti Brzezany—Koniuh—Zborovo, in mnoge osebno odlikoval.

NEMSKO.

BEROLIN, 23. (Kor.) Veliki glavni stan, 23. julija 1917.

Zapadno bojišče. — Armada kraljevice Ruprehte: V Flandriji se je topovska bitka vnela zopet z vso silo. Nadaljevala se je tudi ponoči. Naši za vodstvo topovskega boja neobhodno potrebni privozni batalioni so bili na vsej fronti čili brezuspešnega sovražnega dalekosežnega ognja. Vzhodno Yperna je bil izvršen napad tudi enoten napad številnih letalskih brojev. Naši bojni letalci in obrambni topovi so izjavili te značilne napade. Privozni batalioni so ostali nepoškodovani. 8 sovražnih letal je bilo sestreljenih. Izvidni sunki angleških batalionov so se izjavili. Srednji ponočni napadi so bili izvršeni med Avlonsom in Mericourtom. Zacetni uspehi nasprotnika so bili izenačeni. — Armada nemškega cesarjeviča: V sled dobrega razgleda je bojno delovanje oživel povsod. Na severnem pobočju Zimske gore pri Craonu se je v krepkih, dobro pripravljenih bojih posrečilo pomakniti našo postojanko v širini enega kilometra naprej. Braniborske in gardne čete so vrgele Francoze iz nadaljnjih jarkov in ujele 230 mož. Na višini Carnilet, južno Nauray, so bile akcije heseuske — nassauskih čet uspešne. — Ena naših letalskih brojev je metala večerj dopoldne z dobim uspehom bombe na Harwich ob angleški vzhodni obali. Letala so se vrnila polnoštevilno.

Vzhodno bojišče. — Fronta princa Leopolda Bav. (Eichhornova skupina): Ob Dvini, posebno pri Dvinski in na obeh straneh Noveškega jezera se je topovsko delovanje znatno povečalo. Jugovzhodno Dvinska se je ruski sunek izjavil. Južno Smorgona do vstevsi Kreva so Rusi po izgonosno izjavljenih napadih na predvečer napadli zjutraj znova. Bobnajoči ogenj je otvoril napad, ki je dovedel do premenljivih bojov v naših sprednjih jarkih, v katere so Rusi vdrl in posamičnih točkah. Zvečer je bila postojanka vsled protinapadov razven na dveh točkah, zopet v naših rokah. Danes zjutraj so se novi razsežni ruski napadi južno Smorgona razbili v našem zapornem ognju. — Böhmova skupina: Na protinapad južno Sereta je postal operacija: Rusi se umikajo proti do Karpatov! Izvrstno vodstvo in neumorno pridiskanje čet sta uresničila zaželjeni up. Nahajamo se na višinah

tik zapadno Tarnopola, prekoračili smo progo Rohatin — Ostrov vzhodno naše stare postojanke in pričeli prodiranje na obeh straneh Dnestra. Sovražnik se je južno imenovane proge močno upiral. — Fronta nadvojvode Jozeja: Ob Karpatskem grebenu do Putne je rusko bojno delovanje znatno naraslo, posebno v južnem delu. Odbiti je bilo več sovražnih sunkov. — Mackensenova armada: Ob dolnjem Seretu naznanja živahen ogenj predstojajoče boje.

Macedonska fronta. — Nič novega.

Prvi generalni kvartirni mojster pl. Ludendorff.

BOLGARSKO.

SOFIJA, 22. (Kor.) Generalni štab poročja: Macedonska fronta: V kolenu Černe krake bobnajoči ogenj artilerije. V okolišju Moglenice in v dolini Vardarja precej živahen topovski ogenj s presledki. Na ostali fronti je neznatno bojno delovanje. — Rumunska fronta: Pri Tulceji pehotno streljanje, pri Isaceji posamični topovski strelji.

TURSKO.

CARIGRAD, 22. (Kor.) Iz glavnega stanja se poročja: Sinajška fronta: Na desni in levi strani naših čet v okolišju Gaze slaboten topovski ogenj. Na ostalih frontah nobenih važnih dogodkov.

DOGODKI NA MORJU.

BEROLIN, 22. (Kor.) Wolffov urad poročja: Eden naših podvodnikov je v Atlantskem morju potopil zopet 23.500 ton.

SOVRAŽNA URADNA POROČILA.

Rusko poročilo

21. julija. — Zapadna fronta: Jugovzhodno Dvinska močan sovražni topovski ogenj. V smeri Zločova nadaljuje sovražnik vsled prodora naše fronte dne 20. t. m. ofenzivo v splošni smeri na Tarnopol. Naše čete so se, ne da bi v splošnem dokazale primerno vztrajnost, in mestoma brez povelj svojih poveljnikov umaknile dalje in se ustabile ob dnevnem svitu na črti Renjov — Hladki — Pokropivna — Viburov. Na fronti Biški — Poturići je sovražnik v presledkih energično obstreljeval naše järke. Ob Lomnici, v okolišju Novice, je izvršil sovražnik večkrat ofenzivo, a je bil vsakikrat odbit, izvzemši severovzhodno vasi, kjer se je polastil utrjenih višin. Na ostali fronti pehotno streljanje in poizvedovalne akcije. — Rumunska fronta: V okolišju izliva Rinnica je sovražna pehota po topovskih pripravah izvršila napad, a so jo rumunske čete poglnele zopet nazaj. Na ostali fronti pehotno streljanje. — Kavkaška fronta: Neizpremenjeno. — Letalstvo: V Karpatih smo sestrelili eno letalo, čegar piloti so bili ujeti.

Revolucija v Rusiji.

Oklic provizorične vlade na operacijsko armado.

PETROGRAD, 23. (Petr. brz. ag. — Kor.) Provizorična vlada je izdala na operacijsko armado naslednje oklice: "Pred tremi tedni so na odlobo vojnega ministra armade jugovzhodne fronte pod poveljstvom generalissima v množičnem, revolucionarnem poletu pričele ofenzivo. Več kot 36.000 ujetnikov, nad 90 topov in nad 400 strojnih pušk so dovedle armade kot plen. Slovita označba polki 18. julija" bo za vso bodočnost zabeležena v analizi revolucije. Ti junaki so čast in obstoj svobodne domovine in blaginje ruske revolucije, ogrožene na fronti od cesarju Viljemu udanih bajonetov, v zaledju pa od izdajalskega upora, postavili nad svoje lastno življenje. Notranji upor je uničila sila naroda. Vključ temu groze revoluciji še velike nevarnosti. Osredotočijo svoje sile, je vnanji sovražnik od svoje strani pričel ofenzivo. Njegov načrt, da bi istočasno predrl fronto ter izvršil utarec za hrbitom, se tesneje združuje vse one, ki jim

Kakor je bil tudi hraber de Lozeril, so ga vendar nekoliko pretresle te besede, in zato je rekel hitro:

Ali vendar upam, vrli moj Fouquier, da se sedaj zopet spoprijateljiva.

— Ha, ha, — se je posmejale kapitan in nekoliko skremžil obraz, — vedete se nekam vse, preveč brezobzirno napram svojim prijateljem. V svoji divji prenašljivosti pišete pisma, s katerimi prav po vražje spravljate v škrpice svoje prijatelje, potem pa dodajate tej prvi lahkomiselnosti še drugo, da ste dal izvesti proti sebi poizkus umora . . . tako da je končno redarstvo, ki je preiskovalo vaše žepne, moralo izlize vaše slabe volje smatrati za resnico. Tako se ne sme ravnati, dragi moj, tako se ne sme! Tako ravnanje vedno moti prijateljske odnose.

Hanibal je vse to govoril tako dobro srčno, da je de Lozeril vendarle začel dvomiti, da bi ga bil Hanibal napadel z bodalcem.

— Torej če me ni napadel on, kdo pa me je napadel potem? — si je mislil sam pri sebi.

Nato je podal roko kapitanu.

Rusija in njena svoboda niste prazni besedi. — Čete revolucionarnih čet! Vaši bratje, ki so z rudočimi zastavami pošli v boj, Vas pozivljajo, da se jim pridružite ter se z njimi skupno borite v imenu pravičnih pogojev trajnega mira in za varnost svobode. Izpolnjujte voljo revolucionarnega naroda, postavite se na prvo povelje Vaših vojaških voditeljev v sprednjo bojno črto, ne ozirajte se na strahopetec in izdajalce domovine! Rešite svobodo! Rešite domovino!

Kerenski zopet na fronti.

PETROGRAD, 22. (Kor.) Kerenski je odpotoval v soboto zopet na fronto. Odposlanstvo moštva vzhodnega brodivoja je bilo na zahtevo osrednjega odbora delavskega in vojaškega sveta večerj zvečer izpuščeno. Skupščina zastopnikov polka Preobraženskih in drugih polkov na fronti je sklenila, da obstoja neobhodna potreba, da se izroči neomejena oblast Kerenskomu.

Razkrinkani Leninovci.

PETROGRAD, 20. (Kor.) Ministri Kerenski, Tereščenko in Nekrasov so v nečem pogovoru izjavili, da bodo protestirali proti prenašljivi razkritji o Leninu in da so napravila razkritja nanje, kakor tudi na vse osebe, ki so zasledovale te stvari, globok vtisk. Kerenski, ki se je nahajal na fronti, je brzojavno naprosil, naj se porabijo vsi dokumenti in izročijo javnosti, toda le v toliko, v kolikor tvorijo uničujočo obtožbo. Ministri so bili mnenja, da bi zamogla objava pomiriti javnost, vendar pa so smatrali za neobhodno potrebno, da se izvrši aretacija vseh krivcev. Prezgodnja objava je tako obžalovana vredna, ker je mnogo nemškimi agentom omogočila beg. Objava tvori le del resničnosti. Kot primer za zveze med boljševiki in Nemčijo se zamore navesti brzojavka "Pravda" z dne 7. junija, ki navaja sledeče zahteve boljševikov pri demonstracijah: "Nobenih zvez, nobenega posebnega mira z Viljemom, nobenih tajnih pogodb z zavezniki." Dne 20. junija je objavil "Lokalanizacija" brzojavko, ki navaja iste zahteve boljševikov razven besed "Nobenega posebnega mira z Viljemom." Toda tozadevno ni bila odposlana iz Rusije nobena druga brzojavka, kakor ona "Pravde".

PETROGRAD, 21. (Kor.) Svet odposlancev delavcev in vojakov v ozemlju štaba na rumunski fronti je poslal Kerenskomu in delavsko-vojaškemu svetu v Petrograd brzojavko, v kateri proglašja petrogradske nemire za izdajo revolucije in pozivlja začasno vlado, naj skupno z delavsko - vojaškim svetom ukrene najstrožje odredbe proti upornikom.

Zakaj je odstopil knez Lvov.

PETROGRAD, 22. (Reuter. — Kor.) Vzrok odstopu kneza Lvova je bil ta, ker ne odobrava, da bi socialistični ministri takoj izvedli one dele programa, ki pomenjajo kršitev pravic ustavočajne skupščine.

Je to svoboda?

"Za pred vojako se je uganjala s frazo 'tlačnih narodih' frivola igra."

(Poslanec Markič v zbornici 13. jul. 1917.)

Zakoni so že dobri, samo da bi se oblasti tudi po njih ravnale! Te besede so bile v slovenski domovini takorekno od nekdaj na dnevnem redu, zlasti se na Koroskem. Po državnem temeljnem zakonu so v državi vse narodnosti enakopravne: v šoli, v uradu, v javnem življenju; vse narodnosti imajo neprekršljivo pravico do varovanja in negovanja svoje narodnosti in svojega jezika. Tako naznanja slovesno člen 19. državnega temeljnega zakona z dne 21. decembra 1867 drž. zak. 142. Toda kdo se je pri nas zmenil v praksi za ta neprekršljivi zakon? Kaj bomo govorili potem šele o drugih "prekršljivih" zakonih, naredbah itd! Na Koroskem se gleda Slovencev sploh ne more vprašati,

— Pojdite, pojdite, ne zamerite mi, — je dejal. — Je pač bilo nespornost, sedaj sem spoznal svojo napako in jo hočem v polni meri popraviti napram vam.

— In kaj mi koristi to?

— Kaj naj še storim?

— Vraga vendar, tisti sveženj bankovcev hočem imeti nazaj, ki ste ga uporabili v to, da ste zbral vso nevihto nad de Cambiaca. Le priznajte, da vam je bilo zelo všeč, da ste, ne vem, iz kakšnega vzroka, pravočasno mogel de Cambiaca spraviti v blato.

— Kako morete misliti kaj takega! — je vzkliknil de Lozeril, ki je skušal tajiti. — Dobro, prav dobro! Kakor hočete sam! Meni ni za postransko stvar, ki naju odvrača od glavnega . . . namreč od mojega svežnja bankovcev.

Ker je pri razpravi baron de Cambiaca izrecno priznal vse, se sodnemu zapisniku ni zdelo potrebno, da bi še dalje hranil oni sveženj bankovcev, in ga je zato izročil de Lozerilu.

Na Hanibalove besede je de Lozeril pokazal z roko na mizo, na kateri je ležal denar.

katerih pravic da nimajo, ampak katere pravice da sploh imajo, ki bi odgovarjale členu 19?

Najmanj, kar more in sme vsak narod zahtevati, je, da ga pusté živeti, da se mu siloma ne jemljejo jezik, vera, njegov narodni značaj. Narod pa, ki se mu ne da niti najmanjša podlaga za samostojno narodno življenje, pač sme po vsej pravici reči, da je tlačan! In če bi to milijunkrat ponovili, to ni fraza, prazna beseda, ampak tem bridkejša resnica.

Na Koroskem ne poznamo v vsej deželi niti ene javne oblasti, ki bi na slovenske vloge odgovarjala slovensko. povečini slovenskih vlog niti sprejemajo ne. Na Koroskem ni več možen boj zoper uvedbo nemškega državnega jezika, ker je že izveden na vsej črti, ne samo na znotraj, ampak celo na zunaj.

Na Koroskem Slovenci nimamo slovenskih šol. V pravem pomenu besede slovenskih šol tudi nikdar nismo zahtevali, ampak le šole s slovenskim očnim jezikom. Saj tudi šoli v St. Ruprtu in St. Jakobu v Rožu, ki smo ju sami zgradili iz privatnih sredstev, niste čisto slovenski. V njih se poučuje tudi nemščina in še toliko, da jo otroci, ko izstopajo iz šole, obvladujejo več ali manj. Utruktivistične šole na Koroskem so le po imenu utruktivistične, ne vse, pač pa večina, ker se v nekaterih utruktivističnih šolah ne nauče niti pisati niti čitati slovensko. Le, kjer je slovenski življenjski krepak in samostojen, tam so šole v resnici utruktivistične. Namen in cilj utruktivističnih šol na Koroskem namreč ni ta, da bi se otroci naučili tudi nemško, ampak, da se ne naučijo slovenski čitati in pisati, kaj še-le slovensko čutiti. Koliko slovenskih koroskih vojakov je, ki ne znajo svojcem pisati v svojem materinem jeziku!

Pa bi kdo vprašal: Zakaj si pa Slovenci ne izvojujejo pravic? Glede šol: Na papirju smo itak v vseh instancah izvojevali šole s slovenskim očnim jezikom, v katerih bi se pa učili tudi nemški jezik, toda oblast je pri nas nasproti razsodbam c. kr. državnega sodišča in upravnega sodišča ostala v pasivni resistenci. To je dejstvo.

Kako pa si naj v deželi pomagamo? Volilni okraj za državni zbor so tako razdeljeni, da je majhen del slovenskega ozemlja priklonjen večjemu delu Nemcev, ki nas pri volitvah majorizirajo. Celo edini takozvani slov. volilni okraj je sestavljen tako, da ostane včas bojni mandatat, ker so pritožena vanj mesta in največ industrijskih krajev na Koroskem. — Enako so sestavljeni volilni okraj za deželni zbor, da je možno Slovincem le v dveh okrajih prodrati.

Uradništva slovenskega nimamo pravzaprav nobenega. Par nižjih uradnikov, to je vse, pa še ti se ne smejo nikjer pokazati Slovence. Deželnega odbornika nimamo nobenega, pri vseh deželnih gospodarskih akcijah smo ali prisesek, ki ni česar ne pomeni, ali pa sploh nobenega zastopnika nimamo; nimamo nobene slovenske gospodarske šole.

Vprašamo lahko: Kaj pa sploh imamo, kar bi imeli od vlade ali dežele? Ničesar! Vprašamo: Se more tak narod imenovati svoboden? Je potem beseda o tlačnih narodih v monarhiji še fraza?

Razne politične vesti.

Grof Tisza o vzrokih svojega odstopa. V nekem polemičnem članku, naperjenem proti grofu Andrassyju, očita grof Tisza v listu "Budapesti Hírlap" grofu Andrassyju, da v svojih izjavah ni meša skupaj stvari brez vsakega ozira na čas, v katerem so se dogodile. Andrassy sam da ga je pregovoril, naj po padu koalicije prevzame vlado in Andrassy sam da je bil zato, naj se kazejuje neko malo skupino ultraradikalnih poslancev, ki so s svojim uporom ovirali parlamentarni stroj na delovanje. Andrassy da bi bil gotovo še vse drugače postopal. Na trditve Andrassyja, da je

— Glejte, — je dejal, — vzemite si, kar je vašega, dragi moj Hanibal.

Kapitan je nemudoma stegnil roko po denarju.

— Ha, ha! — je zaklical de Lozeril hitro, — nekoliko počasneje, dragi moj prijatelj; zdi se mi, da ste namesto enega pograbili dva svežnja.

— Glej, saj res, — je odgovoril Fouquier in nejevoljno izpustil drugi sveženj. — Sedaj, ko ste zopet v posesti svoje lastnine, mi pač odgovorite na neko vprašanje? — Je prišel de Lozeril.

— Poslušam vas z obema ušesoma. — Ali mi morete povedati, kako je ta sveženj začel v de Cambiaceve roke?

Hanibal se je popraskal za ušesom.

— O tem vam pač ne morem povedati nič določnega, kajti sam morem le slutiti, kako se je zgodila stvar.

— Torej kako?

— Da je morala moja hiča na kak način biti udeležena pri stvari, dasiravno taji to z vso odločnostjo.

— Ali ste njej izročil denar?

— Nikakor ne. Ukradla mi ga je, mala čarovalca!

opozicija morala strmgolaviti Tiszo, odgovarja poslednji, da ga ni vrgla opozicija, ker je njegova (delovna) stranka ostala zmagovalka v parlamentarnem boju. Vlada se je odločila za demisijsko nesoglasje v njenih s krono: ni padla v parlamentu, ni je premagala opozicija. — Tisza zaključuje: Delež opozicije na mojem padu nima nič opraviti z dostojnim parlamentarnim bojem; gre marveč za nizkotne zakulisne intrige, ki naj bi bile raje izostale in s katerimi naj bi se ne ponašali. — Iz teh izjavanih grof Tisze se seveda v prvi vrsti pričrtati priznanje, da je prišel v navskrižje s krono in da je zato moral iti. Ni, na dlanj je — če tudi nam plemeniti grof ne precizira vira temu navskrižju, — da je prišel v nesoglasje s krono radi volilne reforme, tega blizu največjega političnega vprašanja sedanjosti, katerega rešitev ima zahtevali smeri razvoja stvari v bodočnosti tudi na agrski strani: vprašanja demokratizacije, ki se ga — to ujememo — grof Tisza bolj boji, nego vrag križa. Razumljivo je torej, da je moral priti v navskrižje s krono, čim je ta označila volilno prenosno kot najnujnejšo potrebo, ki naj jo on — Tisza! — takoj povoljno reši. In v tem pogledu je v navskrižju s krono tudi — grof Andrassy! Saj izhaja iz izjavanih Tisze, da so si ti grofovski oligarhi vsi enaki. Nasprotno si ti osebno, osebne ambicije jim grofo navskrižju. Toda, grof Tisza namiguje precej jasno: bil sem na krmilu in progiral vsak svobodni dih, vsak odpor; če pa bi bil grof Andrassy na krmilu, pa bi preganjal — grof Andrassy! Grofovskim politikom iz vrst tega poslednjega je bilo le to tega, da vržejo Tisza, ne pa, da bi izpremenili zistem, da bi namesto režima nasilnosti in zatiranja inavgurirali novo dobo politične, socialne in narodne pravičnosti. Vsi so enaki in no bolj, dokler veliki in — danes ni več dvoma na tem — nezdružni dogodki ne izsilijo reforme, ki dajo ljudstvu moč v roko, da pomete z vsemi temi madžarskimi grofovskimi oligarhi.

Madžarska akcija proti državopravni izjavi Češke Zveze. Kakor se poročja iz Budimpešte, sta odšla slovaška voditelja Samuel Mudronj in Matej Džula na Dunaj, kjer sta se oglašila tudi v kabinetni pisarni in izjavila, da se Slovaki nikakor ne strinjajo s češkimi stremiljenji glede pripojitve Slovaške k češki državi, da sicer ne poznajo nagibov, ki so dovedli Čehe do te zahteve, pač pa da si mislijo, da je to delo čeških agitatorjev, s katerimi nimajo nič skupnega. Čehom da gre tudi za to, da bi s pripojitvijo Slovaške pridobili za svojo industrijo kontinent izsejencev, kateri drugače odhajajo v Ameriko. — Nekam čudno se glasi to poročilo iz Budimpešte in skoraj bi rekli, da je list "Achtung! Blat", ki je objavil to vest, ali pisal neresnico, ali pa je to zopet eno onih običajnih nasilstev, ki so jih Madžari vedno in dosledno izvajali proti Slovaki. Saj vendar ni mogoče misliti, da bi slovaški narod, ki je doživljal desletje s strani Madžarov vse drugo, samo nikdar ne kaj dobrega, ne želez izpod težkega madžarskega jarma in da bi njegovi voditelji, ako niso sami prodanci, nastopili proti splošni slovaškega naroda s češkim, ko je v resnici vse to le en narod in ga je razdelil v Čehe in Slovake edino le dualizem, oziroma madžarski narodni in državni šovinizem. Če je resnica, da sta bila onadva slovaška voditelja na Dunaju in sta podala tako izjavo, kot poročja omenjeni list, potem je mogoče le dvojče: ali slovaški narod s svojimi voditelji vred niti najmanjše ne uumeva čamašnjega časa, ali pa je madžarska vlada v svoj znani brezobzirni nasilnosti pritisnila na voditelje slovaškega naroda, da so podali tako nevarno, za vsakega slovenskega rodoljuba nepojmljivo izjavo.

Angleški odgovor Nemčiji. Kakor poročja Reuterjev urad, je član angleškega vojnega kabineta, sir Edward Carson, govoril v Belfastu in dejal v svojem govoru:

— Ni mogoče!
— To se vam zdi čudno, kaj ne? Ali se spominjate, da sem tedaj sveženj, ko ste mi ga izročili, položil na polico poleg leve?
— Seveda se spominjam.
— Potem sva skupaj zapustila sobo in vrata sem skrbno zaklenil za seboj. Ko sem se pa vrnil . . . je sveženj že bil izgubljen. . . ni ga bilo več! Potemtakem si moram misliti, da mora biti v mojo sobo skrit ven.
Te besede so de Lozerilu pobudile spomin na neki dogodek in vzkliknil je hitro:

— Da, prav imate, tak vhod mora biti tam!

— Ali veste, kje je?

— Ne, toda iskal sem ga tudi jaz. Ko sem tisti večer izročil Colardu ono pismo z ovadbo, je hotel oditi iz sobe. Tedaj pa ste prišel po stopnicah vi in ste mi preprečili skrit ven. Hotel pa se je na vsak način izogniti vas. V prvem trenutku je hišnik, prestrašivši se vas, stopil nazaj v sobo, napravil nekoliko stopinj — potem pa hipoma obstal, kot človek, ki se je domislil še pravočasno, da je hotel zbrati nekaj neprevidega. Ko je nato zopet zapustil

PODLISTEK

Millionar, ki je izginil.

Roman, Francoski spisal Evgen Chavette.

— Tako torej, dragi moj, — je dejal, — vi še vedno mislite, da sem bil jaz, vaš vdani sluga, tisti, ki vam je izkazal to vdanost?

— Torej čisto resno! Ali res niste bil vi?

— Seveda ne, na mojo čast! Če bi bil vi pametno razmišljal vso stvar, ne bi si bil nikdar mogel domisliti kaj takega.

— Zakaj ne?

— Ker bi gotovo ne bil zgrešil svojega cilja, če bi se bil lotil takega posla.

— Zares?

— Zagotavljam vam, da je res tako, — je odgovoril mirno kapitan.

In kot da bi govoril o slabem ali dobrem vremenu, je dostavil:

— Soveda ne vem, kaj je nama določila usoda; to ta če bi bilo namenjeno, da mi kedaj na tak način pridete pod roke, vam obljubim že danos, da bi mojega čina ne bilo treba ponavljati.

Pravkar sem čital govor nemškega državnega kancelarja v državnem zboru. Ta govor se ne razlikuje dosti od velikega števila govorov, ki sem jih čital prej. Zveni voljo. Če Rusi potrebujejo mir, se nam bo jutri treba pogajati z najboljšimi možnimi nemškimi narodi, ne pa s prustvom. Kot predpogoj — za taka pogajanja pravimo Nemcem, da naj nastopijo in v znamenje svoje odkritosti in v dokaz, da ne nameravajo nikakršnih osvojitvev in nasilstev proti drugim, stavijo pogoje, da naj se prične pogajanja, pod pogojem, da prej umaknejo svoje čete za Ren. Če Nemci pokažejo veliko spokornost zaradi krivic in svojih zločinov napram človeštvu, ki so jih zagrešili v Belgiji, severni Francoski, Srbiji in drugih deželah, ki so bile brez potrebe prepojene s krvjo, potem se naš mirni narod udeležiti pogajanj, da osvobodijo svet vojnih strahot. Hrepenimo po miru, da se nam povrnejo naši možje; toda oni, ki se ne morejo vrniti več, zahtevajo od nas, da mora biti mir trajen in da njihova žrtve ni bila zastonj.

Domače vesti.

Odlikovani slovenski vojak. V priznanje hrabrega in izvrstnega službovanja pred sovražnikom na primorski fronti so bili odlikovani z bronasto hrabrostno svetilno slovenski vojak: četovodja Peter Kuralt in pešci Fran Bonino, Ludovik Božič, Ivan Stefančič in Josip Bon.

V zadnjem času se je o priliki letalskih napadov kljub ponovnim tozadevnim objavam opazilo, da se prebivalstvo premalo zniži za izdano navodila, in zasleduje iz radovednosti dogodek ali skozi lišna okna ali pa po cestah. Prebivalstvu se radi tega zopet v njegovem lastnem interesu kar najprejreče priporočilo, da naj pri letalskih napadih, takoj ko jih je spoznal, po grmenju obrambnih topov, takoj zapuste ceste in se umaknejo v hiše, kjer je, zlasti v nižjih prostorih, bolj varno. Isto tako se svari pred sklanjanjem skozi okna, ker je nevarnost, da izstreljeni drobec lahko koga zadenejo.

Skrčenje osebja pri vojaških sodiščih. Kakor poročajo dunajski listi, se zaradi vzpostavitve porotnih sodišč in z njo zvezane razbremenitve vojaških sodišč in zaledju, po dosedanjih ukrepih ostanejo pri vojaških sodiščih le za službo na bojišču posredna in nesposobna, torej z zdravniškimi izvidom »C«, označene osebe. Osebe, označene z zdravniškimi izvidom »B«, pa se ali premestijo k vojaškim sodiščem na bojišču ali pa se bodo uporabljale v upravnih službah v ozenjih, zasedenih po naših četah.

Moralna justifikacija klevetnikov. Cela vrsta okrajnih odborov onih okrajev, iz katerih se rekrutira 102. pešpolk, je podala izjavo, v katerih zavrača z globokim ogorčenjem napade, ki si jih je v javni seji gosposke zbornice — ne da bi ga bil predsednik oviral na tem, — dovolil član te zbornice, Oswald grof Thun, na osebno čast in dobro ime tisočev Čehov, ki so in ki zastavljajo v tej najstrašnejši vseh vojen svoje življenje in svoje zdravje — po- žrtvovano, z brezprimernimi, vse težave preumagajočim samozatajevanjem. Malo polkov je — nadaljuje izjava — trpelo tako velike izgube, stradalo in se trudilo, kakor jih je pretrpel ta naš polk, ki je vključil vsuemu temu z nedoživljeno vztrajnostjo in surti kljubujočo hrabrostjo vsi- kdaj pogumno in uspešno o bilal sovra- žno premoč. Tako v Srbiji, kakor na ruskih bojiščih in v vzhodni Galiciji, potem in opetovano na Soči in v pustih goratih krajih Albanije. O tem je zgodovina že izrekla svojo sodbo in jo izreče še. Zato zavračamo z zaničevanjem klevete in sramotne laži, ki jih grofovska obrekoval- lec širi o sinovih našega naroda — človek brez dejanj in zaslug, ki bi ga opravičeval, da sodi o drugih — človek, vzrasel in razvjen v nezastarani blagostanju, ki nima ne čustva, ne smisla za telesne in duševne muke in bedo, in ne zmora nič drugega, nego da skrani grob, v katerem počiva njegov prednik: grof Matija Thun, zaščitnik Palackega in Safarika. Pri nas bo bolje šele tedaj, ko bodo taki paraziti izkorenjeni iz javnega življenja! Ali ni to poštena moralna justifikacija?

Med resno besedo hudomušnosti! Gosp. Ludovik Bajec, župnik v St. Janžu, pri- občenje v »Straži« izjavo, iz katere po- snetimljeno vest, ki mora izzvati ogromno sobo in odšel v podstrešje, sem se spomnil njegove kretnje in rekel sem si takoj, da mora biti še drug izhod iz sobe. Toda vaš povratek mi je preprečil nadaljnje iskanje. Bodite torej, dragi moj kapitan, trdno pre- pričan, da so taka skrivna vrata v vaši sobi; morate jih najti.

— Iskal sem že, pa zaman.
— Gotovo niste iskal dobro.
— Ker se mi ni posrečilo najti vrata v svoji sobi, sem si mislil, da morajo vse- kakor voditi h kakim stopnjicam, ki vodijo kam... morda na vrt. Našel pa nisem spodaj v vsej hiši nobenih vrat, ki bi mo- gla biti izhod iz onih stopnic.
— Ker te stopnice najbrž vežejo samo obe nadstropji, — je menil de. Lozeril.
— Če bi bilo to res, bi bila stvar zelo burkasta.
— Kako neki?
— Ker bi mogel priti potem v Briche- tovi odstoposti v njegove sobe, ne da bi on vedel za to, in to bi bilo še tem ineni- nejše, ker vedno tako skrbno zaklepa svo- je stanovanje.
— Ali mislite, da pušča ključ v svoji omari? — je vprašal de. Lozeril predzno. (Malja.)

presenečenje po vsem Slovenskem: da namreč razni poklicani in nepoklicani faktorji širijo vest, da je on, g. župnik Bajec, dobil veliko denarja od — čuje! — čra. Kreka! Svete ne vedo popolnoma datatno; giblje se med 7 in 30 tisoči! G. župnik Bajec pa je dober in usmiljen člo- vek, ki noče, da bi si taki dobri — pri- telji mačili možgane in jim zato sam ova- la, da mu je dr. Krek — ta poznani slo- venski bogataš! — podaril iz lastnega že- pa 100.000 K, čitaj in reci: stotisoč kron a. v. In sicer: 50.000 za par besedi na običnem zboru Kmetijske družbe, 50.000 K pa za par vrstic v »Straži«. Dr. Krek pač lahko izplača tako svoto. To ve tudi č. g. predsednik Centrala, ki je svoj čas razlagal ljudem, da dr. Krek ne more biti predsednik Zadruga zveze, ker — nima nič denarja! Ali, g. župnik Bajec zna biti tudi hud, zelo hud: kar s sodnim postopa- njem žuga vsakomur, ki bi se drznil tr- dit, da je on (Bajec) prejel od čra. Kreka le en sam »ficek« več ali manj! — Kot »dober Kranjec« je naložil rečeno svoto pri »pristno kranjskem denarnem zavo- du« — »Ilirski banki«. Pa je tudi skromen in nespreten v takih-le denarnih stvarih. Zato je sklenil, da tistih 100.000 K, ki jih je prejel od »bogataša Kreka«, porazdeli — tu pa je zopet med hudošumnostjo grenke resnosti — tako-le: 25.000 dobi tisti, ki dokaže, da je Centrala rodila po- treba ali zadruga razlogi; 25.000 tisti agitator Centrala, ki dokaže, da je vsaj eno zadrugo pridobil za Centralo — brez iazi in obrekovanja; ostalih 50.000 K pa dobi predsednik Centrala, častni kanonik Lavrenčič, čim izda javnosti »skrivnostni« datum onega soglasnega sklepa deželne- ga zbora iz l. 1911. Dobričina Bajec se na- dela, da bo tako prav in dobro za »obe plat«. Na koncu pa ga vendar nehuje hu- domušnost, kjer izjavlja posteno svoje u- verjenje: »Gg. naj bodo v dno-tiše uve- renjeni, da dru. Kreku ni treba ljudi kupovati in plačevati. Ta »čedni« posel je prepu- stitum, ki to nujno rabijo. Kar ljudi dru- žijo in vleče za drom. Krekom, so njegove ideje in 30-letno plemenito in nesebično delo za svoj narod in Slovane sploh. To je, kar dela moža velikega in priljublje- ga. Gg. bodite tudi uverjeni, da zaupanja, spoštovanja in ljubezni do dru. Kreka v tisočih in tisočih slovenskih srcih ne po- gasi še sto in sto novih kranjskih cen- tral.«

Vojaški — navijači cen. Po »Arbeiter- Zeitung« posnetimljeno: Uradno se izjavlja: Ugotovilo se je, da navijači cen v večjem številu zakrivljajo osebe, ki so oproščene aktivne vojaške službe, so dobiče dopust ali pa so vsled službovanja v svojem o- bratovališču dobile priliko, da morejo še nadalje voditi svoje zasebne posle. Zato se je poskrbelo, da se proti takim osebam, ako jih ne more zasledovati civilno so- dišče, ker so podvržene vojaškemu so- dstvu, vloži ovadba na pristojno vojaško so- dišče. Poleg tega se odreja, da se pri- stojna mesta obveste o navijačih cen s strani takih vojaških oseb, da morejo pre- dariti, ali ne bi kazalo prekriti opra- stitev ali dopust, vsekakor pa da se do- tične osebe premeste na drugo službeno mesto. — Ta ukrep vojaške oblasti je go- tovo zelo hvalevreden, in le želeli je, da bi se tudi povsod izvajal z vso strogostjo. Ne pravimo, da imamo ravno v Trstu bogve koliko takih navijačev cen, ali brez njih pa gotovo tudi nismo, in navija- nje cen s strani takih oseb je vredno tem- hušje obsedbe, ker dobroto oprostitev od vojaške službe ali ublaženje nje trdote zlorablja v odiranje družin tistih, ki tve- gajo svoje življenje za njihovo varnost, oziroma so že padli za to. Največja stro- gost je v takih slučajih še vedno pre- blaga!

Slovenska vprašanja. — Voja. Sedaj sprožena slovenska vprašanja ne izginejo več z dnevnega reda, dokler ne bodo re- šena v znanila deklaracij slovenskih strank v avstrijskem državnem zboru. S temi se bodo morali sprijazniti tudi Nem- ci in Madžari, pa naj jim je to še tako tež- ko. V tolažbo jim bode dejstvo, da je bilo slovenskim narodom habsburške države še težje, ko so morali skozi desetletja pre- našati toli podrejen vlogi narodov dru- gje vste. Zagrebški »Tagblatt« pa govori gotovo v imenu vseh teh narodov, da se ne bodo več zadovoljevali s tako vlogo, pač nikakim pogojem. Voja, ki je Slova- ni te države niso hoteli — pravi nadalje rečeni list — še več: ki jih je napolnjeva- la z veliko žalostjo in težko skrbjo, ki so jo pa Nemci in Madžari pozdravljali z ve- liko radostjo, spominjajoč se besed Bethmann - Hollwega, da je to vojna me- Germanstvom in Slovanstvom — ta voja- na je po treh letih ustvarila situacije, iz katerih je za monarhijo in en izhod: po- polno osvobodjenje slovenskih narodov, njih popolno izenačenje z Nemci in Madžari, preobrazba Avstro-Ogrske v zvezo svobodnih narodov, v veliko Švico. Le v tej novi obliki more monarhija z uspehom pozivati svet k miru. Kajti takemu klicu prenovljene habsburške države bo tudi demokracija Vzhoda in Zapada sledila z zaupanjem. — Nato stavlja zagrebški list vprašanje, kak vti da napravi govor nem- škega državnega kancelarja dra. Michaeli- sa v sovražnem inozemstvu? Bojimo se

— odgovarja — da ne najboljšega. Že zato, ker tam ne bojo razumeli, kaj je hotel Michaelis reči. Resolucija nemškega dr- žavnega zbora se pridružuje deloma ruski mirovni formuli. Dploma — to se pravi: zavzemlje stališče o miru brez aneksij in kontribucij. Če bi bil tudi dr. Michaelis sprejel to zahtevo z jasnimi besedami v imenu nemške vlade, bi bil s tem ententi- ne vlasti spravil v zadrego: v Rusiji bi nastalo novo mirovno gibanje, iz katere- ga bi bile za Lloyd Georgea, Ribota in Wilsona nastale velike težave. Tako pa je Michaelis sprejem ruske mirovne for- mule povil v tako umetno zasukan stav- ke, ki v Rusiji sami težko da bi izzvale vtis resnične pripravljenosti za mir na podlagi statusa quo ante. Ne glede na to pa si je Michaelis pokvaril razmerje z vse- nemci in konservativci, ker je stvarno venčar-le sprejel resolucijo strank veči- ne nemškega državnega zbora. Odkrito- srčno rečeno: zdi se, da je bil s toliko na- pestnostjo pričakovani govor novega dr- žavnega kancelarja prav za prav — od- več. Vsaj tak ni bil, da bi bil pripomogel k pojasnitvi položaja.

Češki Nemci proti vladi! »Volksrat« (narodni svet) za nemški del Češke je izdal oklic, v katerem nastopa proti Če- hom prijazni siruji v vla'i ter zahteva varstvo nemških pravic, zlasti pa jezi- kovno, kulturno in gospodarsko ločitev med narodov. »Volksrat« si je v svesti, da se s svojimi zahtevami strinja z vodil- nimi krogi, in noče, da bi se bili nemška imovina in kri žrtvovali zastonj.

Gospodarska pogajanja z Nemčijo. Tr- govinska pogodba naše monarhije z Nem- čijo poteče s koncem letošnjega leta. V svrhu obnovitve te pogodbe se v kratkem prične na Dunaju pogajanja med avstrijs- kimi in ogrskimi ter nemškimi strokov- niki referenti o tekočih trgovinsko-poli- tičnih in gospodarskih vprašanjih, pri čem- ur naj bi se ugotovila trgovinska poli- tika obeh držav tudi za čas po vojni. Ka- kor se zahtuje, stoji oboje državi za čas po vojni na stališču svobodnega medna- rodnega prometa. V prošlem letu se je že sestavil načrt za obe državi enotnih ca- rinskih tarifov. Sedaj se bodo pač ta de- la nadaljevala in se bo razpravljalo pred- vsem o materialnih trgovskopolitičnih stvareh, valutnih in drugih gospodarskih vprašanjih. — Kot Avstrijci, ki nam je predvsem na srcu blagor naše lastne tir- žave, se ne bomo nikdar strinjali z ono- ozko spojitvijo naše monarhije z Nemčijo, o kateri sanjajo Nemci, želeč gospodar- ski še bolj izkoristiti našo državo, kot so jo doslej. Zato smo tudi radovedni, kako se bo na teh konferencah rešilo zelo važno valutno vprašanje, ki stoji za nas silno slabo, vključ sedanjih ozki zvezi z Nemčijo. Nam je ob tej zvezi in velikem medsebojnem prometu med oboja drža- vama, v katerem je določena naši državi uloga zalagateljice svoje zaveznice z naj- važnejšimi stvarmi, živili itd., skratka ne- razumljivo, zakaj naj bi bila naša valuta napram nemški na tako slabih nogah, da znaša dunajski kurz nemške marke okoli 156 namesto 117 pred vojno. Resnica je, da je vrednost naše krone padla v nevtral- nem inozemstvu, kamor sedaj naša drža- va ne izvaža ničesar ali zelo malo, za okroglo 61% (od 105 na 408 - franka), vrednost nemške marke pa le za okroglo 47% (od 123 na 65 frankov), ali kako je mogoče, da je vrednost nemške marke napram naši kroni v sedanjih razmerah porasla za 33½, nam pa ni umljivo. Mor- da nam pojasni to zagonetko zgoraj omenjena pogajanja.

Dr. Karel Kramář med narodom. Iz čeških listov posnetimljeno: Dr. Karel Kramář je včeraj dospel na svoje po- sestvo v Libštátu. Med vsem potovanjem po Češki so — da si ni bilo razglašeno, kdaj pride Kramář — prihajali na kolo- ževre zastopniki češkega naroda iz mest ob železnici in tudi iz daljnje okolice, z deputacijami mestnih zastopov na čelu, da pozdravijo domov vračajočega se vo- ditelja in da ga uverijo s svojo navzoč- nostjo o svojem resničnem, globokem spo- stovanju in udanosti.

Pazite na otroke. Te dni se je dogodila obžalovanja vredna nesreča. Neki 13letni deček se je obesil na vojaški avtomobil, padel nato pod njega in bil pri tem tako težko ranjen, da je kmalu umrl. Pozivljamo nujno starše, naj pazijo na otroke in jim strogo prepovedo vsako obsežanje na avtomobile in tudi pocestne železnice, ker se vsak trenutek lahko zgodi kak- nesreča.

Navno vprašanje. — »Rundschau« stavlja nastopno navno vprašanje: Kako prihajajo vojni poštni uradi do tega, da liste, ki so bili predloženi cenzuri in na- slovljeni na vojake, konfiscirajo in jih ne izročajo naslovljenecem? Kje so tu meje pooblastila?

Prosimi slovenskih, hrvaških in če- skih knjiž za naše ranjene in bolne junake ter za one v okoliš. Pošljite naj se v Na- rodni dom.

Mestna zastavilnica. V sredo, 25. t. m., se bodo od 9½ dop. do 1 pop. prodajale na dražbi dragocenosti, zastavljene me- seca julija leta 1915, na rdeče listke serije 138 in sicer od št. 1 do št. 1100, od 3½ do 6 pop. pa na nedragoceni predmeti zastavljene

ni meseca julija leta 1916, na zelene listke serije 140 in sicer od št. 5701 do št. 7700.

DAROVI.

Vodstvo otroškega vrta v Rocciu se iskreno zahvaljuje ročolskemu dekliskemu pevskemu zboru, ki je s svojim ljubkim petjem pripomogel, da se je sklepna ve- selica obnesla tako dobro. Čeravno je ta zbor prvič nastopil v javnosti, je vendar žel vsestransko pohvalo. Vstopnino so pre- plačali: družina Škrk 10 K, po 4 K: dru- žina Josipa Slamič in N. N.; po 3 K: Ko- lombin Marija in Brezovec Ivan; po 2 K: Straus Franc, Trošt, Klun Josipina, Pavlin, Pečar Justina, Rončel Karla, Slamič Just, Jožef Lah, Slamič Marija, Požar Anton, Novak, Leban, Popič Josip in Lucija Volk; po 1 K: Merček Josip, Gulič Josip, Lah Josipina Klun Jurij, Lozer Amalija, Po- žar Ema, Furlan Ivan, Rudež Josip, Tur- ko Justina, Gabrovic, Straus Ana, Cesar Jakob; po 30 v: Sila in Benčič.

MALI OGLASI.

Mehilarno sobo išče bečunka v bližini voja- škega trga, P. možnost tudi hrano. Prij. zna. ponudbe pod »Beguina« na Ins. oddel. Edinosti. A 16

Učiteljica nauči govoriti nemško v treh me- secih. Barrera 7. I. nadst. 1243

Gospodična mlad, prikupljive zunanjost želi dopi ova- ja z mladim gospodom. Dopisi na Ins. odd. Edinosti pod »Razposaj. nost«. A 17

Iščem stano- anje primerno za 3 osebe v bli- žini Torrence, St. Dion. Acqu. dotto. Pro- tori: 1 spalnica, poročna soba, 1 manjša spalnica, jedilna soba, kopejino sobico, kuhinjo. Voda in plin ali elektrika ali II. nadstropje. Naj- manjša ne več od 1800 K. Natančno pismeno po- nudi Solventna družina na Trst. ser. oddel. Edinosti. A 5

Kupim pokrivala, pletenine, cunje, sa- ke vrste ter plačam do 60 vin. Žalje plačam do K 350. ACCO, Acqu. dotto št. 15 1242

Zvezi za trte prodaja Angelo Zottig v Trstu ul. Giulia 24. Prod. jana zelo jave. (1241)

Suhe borovnice (Fructus mir illi) kn. uje. a. Fructus in rutili. In- er. old. Edinosti. V pismu navesti kol kost in ceno. A 12

Ročno kovane žeblice za gorske čevlje na debelo razpošilja U. S. STEIN, tovarna žeblicev Praja Kraljevi vinograd 1120.

Pa Najvišjem oblatilo Njg. ces. in kr. apost. Voličanstva

32 c. kr. državna loterija za skupne vojaške dobrodelne namene. Ta denarna loterija vsebuje 21.146 dubitkov v gotovini v skupnem znesku kron 625.000. Glavni dobiček znaša 200.000 kron

Zrebanje se vrši javno na Dunaju dne 26. julija 1917. — Srečka stane 4 krone. Srečke se dobivajo v oddelku za dobrodelne loterije na Dunaju III, Vordere Zollamtstrasse 5, pri kr. og. ravateljstvu loterij v Budimpešti IX, glavno carinsko po- lojje, v loterijskih nabiralnicah, tobakarnah, pri davcih, postnih in železniških uradih v menjalnicah i. t. d. — Izgubni načrti za prodajalce srečk brezplačno. Srečke se dopolnijo poštne prepošto.

Od ces. kr. ravateljstva državnih loterij (Oddelek za dobrodelne loterije).

GAMBRINUS vsaki večer ob 9½ velika varietetna predstava. Vstopnina K 1.—

JADRANSKA BANKA

Trst, Vln. Cassa di Risparmio štev. 5 (Lustno poslojje)

Kapital in rezerva K 13.200.000.—

Filijalke: Dunaj Tegethofstrasse 7-9, Dubrovnik, Kotor, Ljubljana, Metković, Opatija, Split, Sibenik, Zadar.

Vloge na knjižice 3½%, Vloge na knjižice

od dneva vloge do dneva vzlaga. Rentni davek plačuje banka svojega. Obrestovanje vlog na tekočem in žiročastu po dogovoru. Akreditivi čeki in nakaznice na vsa tu- in inozemska tržišča. — Kupuje in prodaja: vrednostne papirje, rente, obli- gacije, zastavna pisma, prioritetne, delnice, srečke itd. — Valute in devize, pre- dumi na vrednostne papirje in bla- o ležeče v javnih skladiščih. Safe deposits promese. — Prodaja srečk razredne loterije. Zavarovanje vsakovrstnih papirjev proti kurznji izgubi, revizija zrežanja srečk itd. brezplačno. Stavbni kredit, rembour- kredit. — Bozna narčila. — Inkaso. — Menjalnica. — Eskompt menje. Telefoni: 1463, 1793 in 2676. Brzjav: JADRANSKA.

Uradna ura: od 9 do 1 popoldne

„Tržaška posojilnica in hranilnica“

POSOJILA DAJE za vknjižbo 5½% na menice po 6% na zastave in amortizirajo za daljšo dobo po dogovoru ESKOMPTUJE TRGOVSKE MENICE.

HRANILNE VLOGE sprejema od vsakega, če tudi ni nič in jih obrestuje po 4% Večje stalne vloge in vloge na tek. račun po dogovoru. Repul. davek plačuje zavod sam. — Vloga se lahko po vsi krona. — ODDAJA DOMAČE NABIRALNIKE HRANILNE PUŠICE.

registrovana zadruga z omejenim poročtvom TRST - Piazza della Caserma št. 2, I. nad. - TRST (v lastni hiši) vhod po glavnih stopnjicah. Poštno hranilišni račun 16.004. TELEFON št. 952 ima varnostno celico (safe deposita) za shranilo vrednost- nih listin, dokumentov in raznih drugih vrednot, popolnoma varno proti plomu in požaru, urejeno po najnovejšem načinu ter je oddaja strankam v najem po najnižjih cenah. STANJE VLOG NAD 10 MILIJONOV KRON. Bravne ure: od 9 do 12 dop. in od 3 do 5 pop. Izplačuje vsak delavnik ob uradni uri.